

4

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*„Tvůj dům a tvé království
potrvá přede mnou navěky,
tvůj trůn bude pevný navždy.“*

2 Sam 7,16

Úvodní slovo

S blížícími se svátky vánočními se nám pravděpodobně víc než jindy honí hlavou otázka, jak si navzájem udělat znovu radost, čím se překvapit a co neotřelého či neokoukaného k tomu použít. Myslíme si, že tak to od nás ostatní očekávají: hlavně zase nově a jinak než vloni.

Ale kdoví, jestli to není právě naopak – jestli nejvíc radosti neuděláme spíš tím, že potvrdíme staré sliby, oživíme dávná přátelství, oprášíme původní jistoty a přihlásíme se k našim prvním radostem, i když už málem zapadly kdesi v naší minulosti.

Člověk ani tak nepotřebuje pořád nové zážitky, neustálé změny a nečekaná vzrušení. Daleko víc mu dá jistota, kterou má ve svých blízkých, opora, na kterou může vždy spoléhat a pomoc, která mu nikdy nebude odmítnuta.

Právě tuto nadítku vám přeji pod vánoční stromeček.

Váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• **Dne 14. 12. 2002 se koná brigáda** na úklid kostela. Při ní bychom chtěli omýt skla ve vstupu a v galerii, asanovat okno s vitráží po holubech a zajistit je pletivem, opravit dveře v zádveří, které se špatně zavírají, očistit lavice a vůbec nachystat kostel na vánoční nápor. Vítání jsou všichni pomocníci, hlavně mladí a zdatní, kteří se nebojí výšek a práce. Všechny vás srdečně zvu!

kostelník

• Do konce měsíce dubna je možno podat **příhlášky do kněžského semináře** a ke studiu teologie pro přípravu na jáhenské či kněžské svěcení. Bližší informace poskytnete kterýkoliv duchovní správce či Brněnské biskupství. K tomu ještě otiskujeme výzvu otce biskupa Vojtěcha:

Bratři a sestry, jako váš biskup vás prosím, abyste se snažili všemožně podporovat povolání ke kněžství a k různým formám zasvěceného života. A vás, mladí muži, kteří máte nebo budete mít maturitní zkoušku a kteří cítíte povolání ke kněžství, prosím, abyste vyplnili přihlášku, kterou si můžete osobně, písemně i telefonicky vyžádat na sekretariátu biskupství, a abyste ji nejpozději do konce dubna 2002 zaslali na biskupství brněnské.

Váš biskup Vojtěch

• **Betlémské světlo** dovezené skauty z Vídně bude předáno do rukou brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho při pontifikální bohoslužbě v 9.00 hodin v katedrále sv. Petra a Pavla čtvrtou nedělí adventní, 22. prosince. Zájemci z Brna a okolí si je budou moci převzít před katedrálou po skončení bohoslužby do 11 hodin. Od 9 do 18 hodin bude Betlémské světlo pro Brňany rozváženo také ve zvláštní tramvaji Dopravního podniku města Brna.

Další informace o Betlémském světle lze získat na internetové stránce www.betlemske-svetlo.sky.cz.

• **V adventní (15.12) a vánoční (25.12) době** se v Brně konají dva velké benefiční **koncerty duchovní hudby** na podporu činnosti Domu léčby bolesti s hospicem sv. Josefa v Rajhradě u Brna.

Adventní koncert pro hospic, při němž zazní 7 skladeb a kantát Johanna Sebastiana Bacha, Georga Friedricha Handela a Antonia Stradely, se koná třetí nedělí adventní 15. prosince v 17. hodin v kostele sv. Michala na Dominikánském náměstí v Brně. Vánoční koncert pro hospic, na kterém zazní Česká vánoční mše Jana Jakuba Ryby „Hej, mistře“, pastorela „Housle zněte“ a „Milí synáčkové“, je připravený na Hod Boží Vánoční ve středu 25. prosince v 19.30 hodin v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně.

Celkový výtěžek z darů a vstupného bude použit na úhradu léků a zdravotnického materiálu pro klienty hospice.

Farní ples

Tradiční farní ples se bude konat v sobotu 11. 1. 2003 v sále Biskupského gymnázia na Barvičově 85. Lístky s místenkami budou v předprodeji od neděle 5. 1. 2003 v sakristii. Tuto společenskou událost byste si neměli nechat ujít.

pořadatelé

Přečetli jsme za vás...

*... dnes z Velké knihy židovských anekdot
Eduarda Světlíka*

Katolický kněz a rabín se dostali do debaty o rituálech.

Kněz prohlašuje: „Víte, tři věci na vás nemohu vystát: vaše neorganizované pobíhání v synagoze, vaše hlučné zpěvy a modlitby a nakonec to chudé, obyčejné pohřbívání.“

Rabín na to odpovídá: „Pokud jde o to pobíhání, my se prostě v synagoze cítíme jako doma. Hlučně se modlíme proto, že náš Hospodin je hodně starý a trochu špatně slyší. Ale pokud jde o to poslední vyprovázení člověka, přiznám se, že taky radši vidím křesťanský pohřeb!“

Roubíček a Kohn se jako turisté v Římě procházejí před Vatikánem, kde se právě koná jakýsi kongres. Sledují, jak elegantní

limuzíny přivázejí delegace, netají se obdivem nad vši tou nádherou.

Načež Kohn s obdivem povzdychne: „Tomu říkám byznys! A to začínali s jedním oslem ...“

Ještě pár slov o návštěvě Jeho Výsosti sira Henriho

Vážené sestry a bratři, drazí farníci!

Je to již dlouhý čas od návštěvy Jejich královských veličenstev Henriho a Marie-Theresy. Ale mou slabou stránkou je špatná krátkodobá paměť, což se projevuje tím, že zapomínám například v termínu odevzdávat matriku a články do farního časopisu. A tak se dostávám až teď k tomu, abych poděkoval těm, kteří se podíleli na přípravě říjnové státní návštěvy. Bylo to jistě mnoho lidí na všech možných úradech, kanceláři prezidenta republiky počínaje a orgány památkové péče konče. Chtěl bych poděkovat těm, kteří nebyli vidět, ale byla vidět jejich práce. Úředníci dostali zapláceno a osobní ohodnocení, restaurátoři byli představeni královskému páru a potřásli si s jeho výsostmi rukama. Já mohu nabídnout pouze poděkování, ale snad to nebude málo. A tak bych chtěl poděkovat dvěma hlavním aktérům, a to paní Turečkové, dobré duši našeho chrámu, a Slávkovi Opatřilovi, který se vyznamenal květinovou výzdobou. Těžko by návštěva královského páru proběhla tak důstojně a přitom za plného provozu,

kdyby každý den nebylo uklizeno, špinavé vytřeno, odprášeno (v rámci možností), a to i přes nepředstavitelnou zátěž, kterou byly restaurátorské práce v kostele. (Pro představu čtenářovu, v kostele byl opraven náhrobek markraběte Jošta, zrestaurován presbytář za mřížkou, včetně obložení stěn, opraven schod před hlavním oltářem a položen rám z mosazného profilu kolem náhrobku, tzn. denně řezání a broušení dlažby, míchání tmelů atd. Práce skončily ve středu 9. 10. odpoledne, tedy den před návštěvou.) Těžko si představit provoz kostela bez tiché a trpělivé práce paní Turečkové.

Poděkovat bych chtěl také všem (3!) pomocníkům, kteří přišli pomoci v den návštěvy s posledním úklidem. A mé poděkování patří také všem, kteří pravidelně v pondělí uklízejí kostel, všem dámám, které by jistě zasloužily sedět v klidu doma a místo toho se v kostele ráchají ve vodě a umývají podlahy. Zkrátka všem, kteří mají zájem i o světské problémy spojené s existencí farnosti. A také panu faráři, který nám vychází vstříc v potřebách, které máme. A abych si závěrem také trochu zaryl – zajímalo by mne, jak to bude vypadat za takových pět až deset let. Kdopak asi bude v pondělí uklízet?

S pozdravem

kostelník

Poděkování za pomoc

srpnové povodně

Milí farníci,

uběhlo už pěkných pár měsíců od doby, kdy jsme Vás požádali o pomoc pro ty, kterým velká voda v letních měsících vzala vše, co měli.

Chtěli bychom Vám velice poděkovat za veškerou pomoc, kterou jste našim prostřednictvím, postiženým rodinám ve Veselí nad Lužnicí nabídli. Ať už se jednalo o pomoc materiální, pracovní, finanční či pomoc duchovní. A věřte, že bez té bychom toho moc nezmohli.

Také děkujeme těm z Vás .kteří se podíleli na leckdy velmi náročných právních úkonech spojených se zakoupením a následným převodem domu.

Touto cestou chceme tlumočit velké poděkování rodiny Baránkových, která se v této požehnané době může do domu nastěhovat a Vánoce tak strávit v klidu a pokoji se svými blízkými jako mnozí z nás.

Myslíme, že žádný dárek zakoupený z inzerovaných reklam obchodníků a supermarketů, které nás obklopují, nám nemůže udělat větší potěšení, než radost v očích obdarovaných.

Přejeme Vám požehnané svátky naplněné pokojem a radostí z příchodu Spasitele.

G.+M.

Slovo nemocným

Utrpení nynějšího času se nedají srovnat s budoucí slávou, která má být na nás zjevena

Ř 8,18

V současné době kolem sebe vidíme hodně bolesti a utrpení, takže máme někdy dojem, že je neuneseme. Někdy se týká jednotlivců anebo určitých skupin, ale vždy je to bolest, která nás negativně ovlivňuje. Nesmíme však ztrácet odvahu a také jistotu, že ani v těch nejtěžších chvílích nejsme sami, že nejsme ani na chvíli opuštěni, ale že Bůh je stále s námi, ví o všem, co prožíváme, co je pro nás těžké a jakou pomoc právě nejvíc potřebujeme. On je vždy schopen a ochoten nám ji dát. Když budeme spolupracovat s jeho dary, nebude pro nás nic nad naše síly a schopnosti, ale budeme schopni správně prožít vše, co nás v životě potká. Musíme se na všechno dívat jako na zkoušku, která je třeba velmi těžká, ale je časově omezena a na kterou s Boží pomocí stačíme.

V takových situacích mají na ostatní největší vliv lidé, kteří jsou svojí vírou prostoupení, kteří nepochybují, ale stojí pevně, i když se všechno zdá být beznadějně. Jejich vyrovnaný postoj ovlivní kolísající a nejisté lidi víc než teoretické vysvětlování a přesvědčování. Jen takoví lidé mají ve společnosti autoritu a zlepšují ji. Oni ukazují ostatním cestu svým životem a ne pouhými slovy. Takoví lidé žijí

v každé společnosti. Musíme však chtít je vidět, pochopit jejich způsob myšlení a snažit se je následovat. Tito lidé většinou nemluví o svých těžkostech a problémech, ale svým životem působí ve společnosti tak, že ji mění a zdokonalují. Když budeme mít snahu žít podobně jako žijí oni, i nám se to s Boží pomocí podaří.

Kristus Pán nás vykoupil svou smrtí na kříži. My máme možnost spojovat své utrpení s jeho utrpením a dávat mu tak trvalou hodnotu, která prospívá nejen nám, ale i všem ostatním lidem. Nemusí vždy jít jen o utrpení tělesné, ale je možné trpět i tím, že vidím, jak žijí naši nejbližší, jak se stále víc od Boha vzdalují a přizpůsobují se názorům lidí, kteří jsou v jejich blízkosti. Zdrojem bolesti pro nás může být zklamání, neúspěch, nedocenení nebo nezájem blízkých lidí o naše starosti. Každý člověk může prožívat mnoho druhů bolesti a někdy to může být bolest subjektivně velmi intenzivní. Její velikost a tíhu nechápu ani nejbližší přátelé. Když však vědomě spojíme svoji bolest s bolestí Kristovou, získá trvalou hodnotu a ovlivní lidi kolem nás hlouběji než slova.

Není třeba bolest vyhledávat, nebo si ji úmyslně působit, ale stačí dobře prožívat to, co nám přinese každý den našeho života. Správné přijímání každodenních těžkostí je velmi náročné a učí nás prožívat život s Bohem a pro Boha a tím ho posvěcovat.

Otec Josef Šik

Z Farní charity

VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ NA ŘEDITELE DIECÉZNÍ CHARITY BRNO

Biskupství brněnské vypisuje výběrové řízení na obsazení funkce ředitele Diecézní charity Brno.

Předpoklady:

- vysokoškolské vzdělání
- min. 5 let praxe v oboru sociální práce
- zkušenosti v oblasti řízení
- jazyková znalost (AJ nebo NJ)

Příhlášky s příloženým životopisem a návrhem koncepce rozvoje řízení a stabilizace Diecézní charity Brno s výhledem na pět let zasílejte na sekretariát Biskupství brněnského, Petrov 8, 601 43 Brno do 10. ledna 2003.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

⇒ *historie*

Tříkrálovou sbírku se podařilo úspěšně zorganizovat v roce 2000 v olomoucké arcidiecézi. Na základě podpory, jaké se organizátorům dostalo od dobrovolníků i dárců, bylo v roce 2001 a 2002 rozhodnuto o celorepublikovém konání sbírky. Letos, v roce 2003, bychom chtěli pokračovat v započaté tradici a využít předešlé zkušenosti. Sběrka se tak stává jedním z pravidelných zdrojů podpory činnosti Charity v celé republice.

⇒ *proč sbírka?*

Diecézní charita se prostřednictvím svých osmi Oblastních charit snaží cílevědomě formovat veřejné mínění ve prospěch sociálně slabých a trpících. Snaží se o obnovení zájmu o dobročinnost a osobní aktivitu i každého z nás v díle služby bližnímu.

⇒ *cíle sbírky*

1. formovat veřejnost k sociálnímu cí-tění
2. umožnit občanům v ČR podílet se aktivně a osobně na charitní práci
3. získat finanční prostředky pro činnost všech středisek pomoci

⇒ *jak bude sbírka probíhat?*

Několik dní před Slavností Zjevení Páně, Tří Králů, případně i několik dní poté (tj. přibližně od 3. – 8. ledna 2003) Vás mohou oslovit skupinky Tří králů s koledou.

⇒ *jste samotným koledníkem?*

Jako koledníci byste měli znát základní informace o sbírce i Charitě; případným dárcům tak můžete sdělit účel a využití sbírky. Budete mít k dispozici drobné dárky na rozdávání dárcům. Stane-li se, že nebudete znát na některou otázku odpověď, odvolejte se na asistenta Tříkrálové sbírky.

⇒ *jak budou získané prostředky využity?*

Budou sloužit k vytvoření a zlepšení podmínek poskytovaných služeb seniorům, lidem s mentálním postižením, lidem bez domova a matkám s dětmi v sociální tísní.

Tato pomoc je realizována prostřednictvím těchto projektů:

- Domov pro matky s dětmi v tísní
- Denní a přechodný pobyt
- Denní centrum pro lidi bez domova
- EFFETA pro lidi s mentálním postižením a autismem
- Charitní ošetrovatelská a pečovatelská služba
- Sociálně právní poradna
- Chráněné bydlení sv. Michaela pro lidi s mentálním postižením a autismem
- Domov pokojného stáří Kamenná

Chorál

Jak všichni víme, možností podílet se na chodu farnosti je mnoho – možná až příliš mnoho, takže je vhodné si čas od času připomenout některé nepřilíš často zmiňované aktivity. Tímto krátkým textem bych se chtěl obrátit na všechny mladé muže, kteří se domnívají, že umí zpívat, či alespoň dosud nebyli utvrzeni v jistotě, že zpívat neumějí. Rád bych vyzdvihнул možnost účastnit se pravidelných setkání scholy gregoriánského chorálu. Výhod, které s sebou tato účast nese, je mnoho.

Zdůraznil bych především kvalitu vztahů v tomto společenství, které jsou bezproblémové a nevykazují krátkodobé či dlouhodobé výkyvy, čímž se zcela odlišují od zašmodrchané a nepřehledné sítě vztahů vládnoucích

svatotomášskému kúru. Chorální, téměř rodinné zázemí dokáže spojit i povahové protivy, aniž by to jakkoliv poškodilo společenství zpěváků. Pro ty členy, kteří se z nejrůznějších důvodů po delší dobu nemohou účastnit, je zavedena instituce korespondenčního členství.

Přehledná a jasná hierarchie sboru zaručuje efektivní vedení zpěvu. Jednotlivec sice ztrácí nárok na svůj vlastní výklad melodie a způsobu podání chorálního nápěvu, není to však ke škodě věci, naopak k jejímu prospěchu. Protože demokratické principy by vedly k rozvratu a disharmonii, nejsou aplikovány; je zdůrazněna vedoucí úloha kantorů, které se neostýchám nazvat oporami celého sboru. Jednotu a jednohlasnost pak zajišťuje sbormistr Ludvík Kolek, který stojí v čele a je ve věcech způsobu zpěvu rozhodující autoritou. Jak vidno, naše schola je ve svém uspořádání věrným obrazem celé Církve a nelze než doufat, že tomu tak bude i nadále.

Srovnáme-li scholu s jinými, blíže nespecifikovanými sbory, pak se nám nutně jeví jako ostrov stability v moři neklidu – minimální fluktuace, předvídatelné a logické chování členů, stálost a trpělivost. Nebylo by však správné zaměňovat stabilitu se stagnací – naopak choralistům je vlastní snaha o to, aby bylo stále co zlepšovat a zdokonalovat. Nepovažují své znalosti za konečné a stále rozšiřují své obzory, občas i o nové skladby.

Choralisté jsou žádanou ozdobou všech společenských akcí, kde jsou vítáni

a cenění pro svůj společenský rozhled a vzdělanost, kteréžto schopnosti jsou soustavně zdokonalovány při pravidelných návštěvách farní kavárny. Zde je řešena – a často také vyřešena – řada důležitých problémů, či jsou prezentovány nové a neotřelé pohledy na projednávanou problematiku. Společenství je tedy vlastní intelektuální a kulturní růst.

Doufám, že se mi podařilo nastínit povahu naší scholy a možnosti, které se otvírají před každým jejím členem. Nezbyvá tedy než vyzvat zájemce, aby se neostýchali a dostavili se buď kterýkoliv pátek v 16.15 nebo v neděli ráno na latinskou. Budou-li pilně navštěvovat zkoušky, pak budou moci spolu s námi o Velikonocích zazpívat sv. Tomáši, aby nebyl nevěřící, ale věřící.

–greg–

Duchovní centrum

sv. Františka z Pauly na Vranově u Brna

* program na rok 2003 *

DUCHOVNÍ OBNOVY PRO:

- mládež hledající své životní povolání – *P. ThLic. Pavel Havlát OM, S.M. Zdislava Nosková OSF* (vždy od 9.30 do 17.00 hod.): 11. 1., 8. 2., 8. 3., 12. 4. (Petrov), 10. 5., 14. 6., 30. 6.(večer), 4. 7.(oběd), 11. 10., 8. 11., 13. 12.

- snoubence – *P. Mgr. Petr Vrbacký:* 19.(večer) – 21. 9.(oběd)
- manžele – *P. ICLic. Karel Moravec:* 24.(večer) – 27. 4.(oběd)
- ženy a matky – *P. ThLic. Pavel Havlát OM:* 21.(večer) – 24. 8.(oběd)
- muže – *P. Prokop Siostrzonek OSB, převor:* 15.(večer) – 17. 11.(večer)
- seniory, nemocné a invalidní – *Mons. Josef Žák:* 27. 4.(večer) – 1. 5.(ráno)
- podnikatele – *P. Mgr. Vladimír Málek:* 27.(večer) – 29. 6.(oběd)
- lékaře, sestry a osoby pracující v sociální a charitativní oblasti (laiky i řeholníky) – *P. Josef Ludolf Kazda OPraem:* 2. – 5. 10.
- pedagogy – „Pedagog na cestě k Bohu“ – *P. ThLic. Jan Dohnal:* 25.(večer) – 28. 10.(oběd)
- exercicie pro stálé jáhny – 15.(večer) – 20. 6.(ráno)

CYKLUS KATECHEZÍ „NÁVRATY KE KOŘENŮM“:

S.M. Zdislava Nosková OSF:

16. 1., 13. 2., 13. 3., 10. 4., 15. 5., 12. 6., 16. 10., 13. 11., 11. 12. (vždy od 18.00 do 19.30)

TROJÍ BDĚNÍ (21.00 – 23.00 HOD.):

- velkopáteční 18. 4.
- svatodušní 7. 6.
- adventní 29. 11.

(s možností přespání v DC)

Nabízíme možnost odpočinku pro kněze, řeholníky a všechny, kdo to potřebují – po tel. domluvě.

Uzávěrka přihlášek vždy 14 dní před zahájením akce!

Kontakt: 541 239 264; Vranov u Brna 7, 664 32; e-mail: dc-vranov@katolik.cz; www.dc-vranov.katolik.cz

---

Co se událo

z farní matriky

V říjnu a listopadu byli pokřtěni:

Michaela Petříková	18. 7. 2002
Tobiáš Žáček	18. 7. 2002
Igor Jan Kutin	16. 12. 1953
Lukáš Renner	2. 8. 2002
Jan Hnát	8. 10. 2002
Tomáš Jaroslav Laža	22. 6. 2002
Adéla Marie Marková	9. 9. 2002
Ondřej Dvořák	24. 7. 2002
Simona Marie Živělová	18. 3. 2002
Eva Rotscheinová	6. 6. 2002

V říjnu a listopadu si slíbili věrnost:

Jan Svoboda a Veronika roz. Borkovcová	19. 10. 2002
Emil Schulz a Renáta roz. Malečková	22. 11. 2002
Jiří Baštář a Jitka roz. Synková	30. 11. 2002
Ivoš Kupský a Eva roz. Brožová	30. 11. 2002

V říjnu a listopadu se s námi rozloučili:

František Kelbl	80 let
Jan Stehlík	77 let
Hilda Hut'ková	80 let
Alice Bauerová	73 let
Jan Ondroušek	96 let
Jaroslav Čurda	92 let
Jaroslav Rakušan	74 let
František Kellner	100 let
Dagmar Vyhnálková	46 let
Václav Blažek	79 let
Josef Patočka	80 let
Helena Tesařová	62 let

Expedice 2001 (10)

Sýrie

Polední vedra jsme strávili v hotelu přemýšlením, jak přivítat na damašském letišti Keprníka. Všichni jsme byli zajedno v tom, že by Keprník měl hned po příletu poznat, že je v exotickém kraji, zároveň by se měl cítit jako doma a do třetice že by měl vědět, že je mezi kamarády. Co se týče exotiky, tu měly demonstrovat utěrky á la Arafat na našich hlavách. Druhé dva body měly být splněny prostřednictvím vhodných nápisů. Nespokojili jsme se s tím, že bychom jako jiní lidé bez fantazie drželi nad hlavou cedulku s jeho jménem. Já jsem navrhl vítat ho cedulí s nápisem: „KDO TO ČTE, JE VŮL“, což bylo ihned schváleno. Koala navrhoval ceduli s nápisem, kde by místo jména bylo napsáno „OSEL Z BRNA“. Pak si ale uvědomil,

že, jak sám řekl, Keprníková nedobrá povaha by mohla Koalu, stojícího na letišti s tímto nápisem nad hlavou, interpretovat jinak. Navíc by mohlo hrozit nebezpečí, že by Koala mohl být vyfocen a tato fotka by mohla být vpuštěna do oběhu. Toto nebezpečí bylo eliminováno kompromisní formulací „VÍTÁME OSLA Z BRNA“, kde nemohlo být pochyb, jak je míněna. Spoléhalí jsme hlavně na to, že v letadle rumunských aerolinií, kterým měl Keprník přiletět, nebude mnoho Čechů, kteří by cedule vztahovali na sebe a chtěli si s námi o jejich obsahu pohovořit.

Když jsem šel nakoupit papíry dostatečných rozměrů, prošel jsme několik obchodů, kde jsem vyžadoval co největší a co nejtlustší papír. V jednom chtěli za jeden list zaplatit, ve druhém stačilo, když jsem dal najevo, že jsem stejné národnosti jako Poborsky, co umí hrát dobře fotbal, a dostal jsem papír zdarma. Turci jsou všeobecně velcí příznivci fotbalu a dokonce registrují i jiné kluby než Galatasaray Istanbul. Tento měl přehled o fotbalovém světě větší, než bylo obvyklé, a mě potěšilo, že je Česká republika v této části světa reprezentována i jinak než vývozem zbraní.

Dalším drobným úkolem dne bylo provést rezervaci zpátečních autobusových jízdenek. Jak nás upozorňovali v brněnském Tourbusu, rezervaci jsme měli provádět výhradně na brněnském čísle, což jsme udělali. Sděлил jsem všechny potřebné údaje a s dobrým pocitem, že zpáteční cesta je zajištěna, jsem se vrátil do hotelu.

Odpoledne jsme se s Koalou vydali do internetové kavárny, kde jsme se bavili pročítáním novinových zpráv z domova, a večer jsme šli znovu do restaurace u vydřiducha. Čekali jsme, že nám jako stálým zákazníkům dá slevu, ale naopak nám cenu ještě nadsadil, protože nejspíš usoudil, že kdo je takový hlupák, aby k němu šel podruhé, je dostatečně způsobilý zaplatit cenu jakoukoliv.

Podle našich informací měl jet autobus do Hataye, kde se při cestě do Sýrie přisedá, o půl jedenácté, a tak jsme ráno moc nespěchali. Před desátou jsme vyrazili uličkou mezi dvěma hřbitovy k nádraží, kde jsme se usadili v klimatizované kanceláři a čekali. Prodavač jízdenek nám nejdříve šetrně sdělil, že autobus pojedě až ve dvanáct, a pak nás nešetrně vykopnul do jiné kanceláře vzadu, aby od nás měl pokoj. V místnosti bylo dost nacpáno, takže jsme se nevyhnuli družbě. Byl tam nějaký učitel matematiky z vysoké v Erzurumu, ze kterého jsem marně páčil, jak se v turečtině říká větě Weier-Strassově, a co se vlastně učí na turecké vysoké. Bohužel ovládal lépe matematiku než angličtinu, takže jsem se mnoho nedozvěděl. Zbytek dopoledne jsem sledoval tureckou hitparádu, hodinovou přehlídku velkého množství dívek a velkého nedostatku textilu.

Překvapilo nás, že když autobus přijel, zastavil u jiné kanceláře, než kde jsme si kupovali lístky, ale protože to byl jediný autobus do Hataye, pokusili jsme se tam nastoupit. Řidičův poskok nás zase vystoupil s tím, že nemáme správné lístky.

Vrátili jsme se do naší kanceláře a přinutili jednoho ze zaměstnanců k činu. Vydal se s námi k autobusu, chvíli se hádal s jiným Turkem, který naše lístky roztrhal a pak vydal nové, takže nás vlastně první kancelář prodala té druhé. Mám jisté pochybnosti, jestli první kancelář vůbec nějaké autobusy měla a jestli nežila z prodeje lístků na autobusy jiných společností. Tato obchodní strategie pravděpodobně nese název Kukačka a jak jsme se přesvědčili, na jihu Turecka je velmi rozšířená a oblíbená.

Během jízdy do Hataye, kam máme dorazit až večer, navrhuji přesun do Damašku přes noc. Plán troskotá na tom, že žádné autobusy přes noc nejezdí. Hatayský náhončí nám nabízí lístky na další den a tvrdí, že zítra budou dražší, pokud vůbec budou, a slibuje odjezd v 9.30. Kupujeme od něj lístky, ale jsme pevně rozhodnutí na základě špatné zkušenosti z Urfy přijít na nádraží brzy a domáhat se svého práva odjet v 9.30.

Další den úderem deváté stojíme v kanceláři a ukazujeme lístky, zvláště pak časový údaj. Ten den má přiletět Keprník a my potřebujeme být v Damašku už odpoledne, abychom mohli zařídit hotel a dopravit se na letiště. Distingovaný Turek v uniformě autobusové společnosti nás usazuje a poroučí nám u místního donašeče čaj. Během popíjení se kancelář začíná zaplňovat. Před kanceláří je hromada zavazadel, která by uspokojila zástup cestovatelů, v tomto případě však představuje pouze to nejnnutnější, co si s sebou vzala

na cestu do Sýrie jedna Evropanka. Je zahalená od hlavy až k patě a ilustruje, proč se takovým zahaleným ženským říká Černá mūra. Dokonalou angličtinou komusi vysvětluje, že islám je ta správná cesta. Mnohem více však na její posluchače zapůsobilo, když řekla, že má lístek na jedenáctou hodinu. To zvedlo ze židlí nejen nás, ale i několik Turků, kteří se začali hádat s prodavači lístků. My jsme se také zapojili a řekli, že potřebujeme vyjet nejpozději v deset.

Turek odvětí, že to nebude problém a jde nás prodat do vedlejší kanceláře. Opět obligátní hádka s poskokem z druhé kanceláře, tentokrát však velmi temperamentní a místy přecházející v bitku. Nakonec nasedáme a lehce po desáté už definitivně odjíždíme do Sýrie.

V autobuse je kromě nás jen jeden cestující a řidič se dvěma poskoky, což v nás vyvolává pochybnosti o tom, z čeho se tato linka financuje. Nicméně děláme jakoby nic a nevšímáme si ani černého kufříku, který poskok zasunul pod sedadlo. Během hodiny se dostáváme na hranice. Na turecké i syrské straně probíhá všechno bez problémů, jen u Syřanů to trvá déle. Na řádný průběh pohraniční kontroly dohlíží ze zdi Háfiz Assad, toho času mrtvý, co se však týče množství obrazů, tak nesmrtelný.

Po přejezdu hranice zajíždí autobus k první benzínové pumpě na cestě a zde se vyjevuje velké tajemství ekonomické výhodnosti linky. Autobus zajíždí za nenápadnou stěnu a prostřednictvím

svépomocí vyrobené hadice čerpá velmi lacinou naftu do všech nádrží tajných i oficiálních. Co je však nepříjemné, řidič se nějak nemá po natankování k odjezdu. Jak se ukázalo, bylo to proto, že čekal na další autobus z turecké strany, který dorazil asi po půl hodině a do kterého nás přestěhovali. Prázdný autobus se pak s plnými nádržemi vrátil zpět do Turecka, připraven na dálkovou jízdu. Systém umožnil snížit ceny jízdenek na tureckých linkách vyjíždějících z Hataye výměnou za delší prostoje během jízdy do Sýrie. Nicméně ve světle těchto událostí jsme pochopili, proč se náhončí tak usilovně snažili získat na nádraží alespoň jednoho cestujícího. Autobus, který si jede do Sýrie natankovat, je velmi výhodný, ovšem je hloupé (a pravděpodobně i zakázané) provozovat autobusovou linku bez cestujících. A tak každého večera jistě zažívají náhončí v Hatay stres, když se jim nedaří ulovit nějakého cestovatele. Vůbec by mě nepřekvapilo, kdyby v zimních měsících sedali do autobusů sami, či si cestující za mírnou úplatu sjednávali, aby vytvořili iluzi cestovního ruchu a nutnosti provozování linky.

Cestou do Damašku zahlédneme v Allepu reklamu na internetovou kavárnu, což nás mile překvapí, neboť v průvodci se píše, že internet je v Sýrii zakázaný. Později se dozvídáme, že tak tomu skutečně bylo, nicméně po smrti Háfize Assada se Sýrie pod vedením jeho syna začala zvolna proměňovat. Během jízdy došlo i na nepříjemná překvapení. Koala před odjezdem na cesty volal do

Telekomu, kde si ověřoval možnosti spojení pomocí mobilu. Operátor mu sdělil, že cena SMS je ze Sýrie stanovena na 18 Kč. Co mu však neřekli, byla skutečnost, že Sýrie tuto službu nemá zavedenou, a tedy stanovená cena 18 korun za jednu SMS je cenou ušetřenou. Koalova zasmušilá tvář se však rozjasnila u libanonských hranic, kde chytil signál Libanonců, kteří SMS posílají. Během celého pobytu pak prožíval mobilní abst'ák.

Do Damašku dorážíme kolem 18. hodiny. Šofér nás vysazuje uprostřed zácpy kdesi na periferii, takže vůbec nevíme, kde jsme. Tzv. service-busem, tedy dodávkou upravenou k přepravě osob, odjíždíme do centra Damašku, kde poblíž pevnosti nalézáme hotel. V něm hodláme strávit menší část noci, protože Keprník přiletí na letiště kolem půlnoci, odbavování trvá asi hodinku a cesta zpět do hotelu přibližně stejně.

V hotelu se s námi dává do řeči Jordánc, jehož matka je narozdíl od něj křesťankou, a během řeči se podivuje nad tím, jak můžeme my (rozuměj Západ) podporovat Izrael, když podle jeho tvrzení má křesťanství s islámem mnohem více společného než s judaismem. Naštěstí to považoval za natolik samozřejmé, že necítil jako nutné umožnit nám diskutovat, a tak jsme s ním raději hovořili na téma: realie současné Sýrie a nejbližší kostel.

pokračování příště ...

Mikulášova dílna

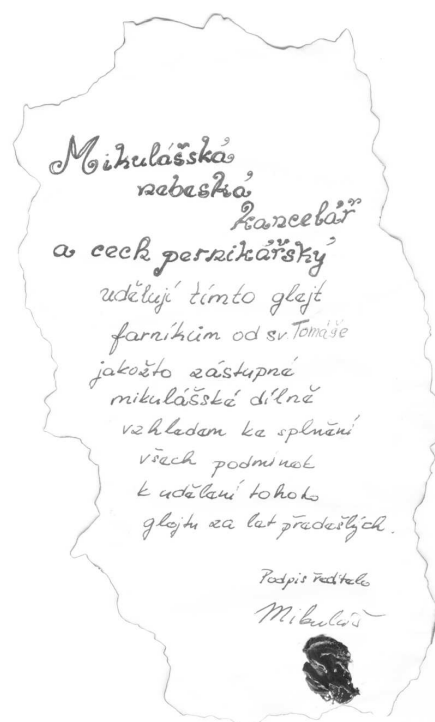
Možná, že ani všichni nevíte o tom, že si svatý Mikuláš zřídil na faře sv. Tomáše svou pobočku na výrobu mikulášských perníků. Jestli nevěříte, můžete si nechat ukázat glejt, který od něho dostali víla Amálka a Radovan. Ano, přesně tak, znáte je z Večerníčků. Trochu povyrostli, mají 4 děti a jsou z nich skvělí správci Mikulášovy pobočky, a proto může svatý Mikuláš rozdávat dětem v naší farnosti ty nejhezčí perníčky.

Pravda, víle Amálce a Radovanovi chodí pomáhat ještě několik dětí a pár maminek. Chcete se k nim příští rok připojit?

P.S. Víla Amálka si teď dává říkat Anička, ale vypadá pořád stejně.

Jarmila C.

Mikulášská pro nejmenší

Mikulášská besídka pro nejmenší děti proběhla jako obvykle v radostném duchu.

Nahlédneme-li však do zákulisí, zjistíme, že organizátory otráslo několik veskrze radostných překvapení.

To, že herci, kteří ještě na zkoušce těsně před mikulášskou besídkou více či méně nesrozumitelně huhlali, odehráli svůj part brilantně, hovoříce nahlas a pro-cítěně, bylo vskutku milým překvapením. Chci vyzvednout např. herecký výkon krále Kazisvěta přicházejícího provést audit královského hospodaření, či princezny Lady („Ladičky“), jež v myším kožíšku jako jediná dokázala správně obsluhovat kuchyňské přístroje firmy Whirlpool (není

se co divit, doma myslím také mají myčku této značky). I šermířský souboj prince (jenž nade všechny krasavice světa miloval dršťkovou polévku) s králem Kazisvěttem byl na vysoké úrovni.

To, že si děti s chutí zazpívaly a dožadovaly se i omylem vynechaných slok, také zahřálo u srdce.

Nejkrásnějším překvapením však bylo, že si Mikuláš přivedl s sebou i čerta. Mé první zmatené myšlenky byly vskutku zmatené: co teď, ten sem přece nepatří, malé děti se budou bát! Ale ukázalo se, že si svatý Mikuláš přivedl s sebou i skoro „svatého“ čerta, který dělal radost zejména klukům a větším cáčorkám, a tak jsem se rozhodla nezasahovat. (Ne, že by se nějak zasáhnout dalo.) Svatý Mikuláš si s každým potichu povídal a bylo to asi něco moc pěkného, protože děti se u toho usmívaly, kývaly hlavou a těšily se na perníčky.

A čertík? Ten nadělal rámusu dost a dost – ale to jen, aby se děti zasmály.

A tak po rozdání perníčků a děkonné modlitbě (čertík před ní utekl – tak se to

přeci patří) jsme svatému Mikuláši zazpívali: „...my se loučíme, my se loučíme, s vírou odcházíme ...“ a mohla začít mše svatá.

—s—

* * * * *

Následuje krátké interview s Kristýnkou Lesákovou (5 let):

Milá Kristýnko, jakou roli jsi hrála v pohádce?

Princeznu se zlatou hvězdou na čele, když byla ještě malá.

Hrála jsi ještě něco?

Vílu a dvorní dámu na plese.

Myslíš, že se vám pohádka povedla?

Ne.

Ale! A pročpak?

Protože jsem se nepodívala na děčka.

(Vysv. – dle scénáře měla malá princezna Lada vtančit na jeviště, zatočit se, usmát se na děti, a zase odskotačit. Zde vidíte s jakou sebekritikou pohlížejí naši herci na svůj umělecký výkon a jakou váhu přikládají neustálému kontaktu s publikem.)

Já ale myslím, Kristýnko, že jsi na ně přece jen trošinku koukla. A dětem se pohádka jistě moc líbila, když na konci tolik tleskaly.

Asi ano.

Děkuji za rozhovor, Kristýnko.

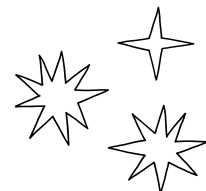

Pro bystré hlavy

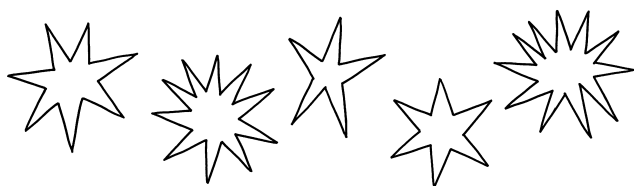

Té noci kdy zrodil se život
skrz jediné narození
dnes jása i sama noc
hluboká hvězdná
že dítě zlo v dobro změni

písnička mv

Tajuplná zázračná noc, i kdy Spasitel
sestoupí na naši zem, se již blíží.
Nebe plné hvězd se nadechuje,
aby radostně zazpívalo:
Hosana na výsostech!

Spočítáte všechny paprsky hvězdiček?
Vy menší zkuste seřadit hvězdičky podle
počtu paprsků, ale ti větší z vás by měli
zjistit, kolik paprsků tu září
k Hospodinově slávě.
Tak pěkné počítání.

Dopis Ježíškovi

Milý Ježíšku,

Jsem hrozně ráda, že zase opět můžeme slavit Vánoce. Děkuji Ti za to vše, co jsi nám za ten celý krásný rok dal. Hrozně

moc Tě prosím, abychom na Vánoce dostali hlavně štěstí, lásku i radost. Prosím Tě, abychom se ve třídě nehádali, neotravovali a abychom se měli rádi. Taky moc prosím, abychom dostali to, co si vážně přejeme. Milý Ježíšku, mám Tě moc ráda a věřím, že i ty nejlepší sny dětí i dospělých jenom ty dokážeš splnit. Jenom Tobě věřím, že jenom Ty máš velikou sílu, která to vše může splnit. Děkuji Ti moc, že čteš můj dopis.

Gabča, 10 let

Myší pohádka od sv. Tomáše (III)

Vždycky se mlsně olizují při čtení vzpomínek prapra...babičky Adléty na slavnou hostinu, ze které taky ochutnali. To bylo tenkrát, jak král Karel IV. přivezl pro kostel sv. Tomáše a přilehlý klášter (ve kterém žili augustiniáni) obraz krásné paní s děťátkem. Obrazu se říkalo Černá Madona svatotomská a jistě jej z kostela dobře znáte. Slavná událost přinesla ty zmíněné dobroty.

S králem Karlem IV. přijel i náš král Fousek V. (ale Karel IV. o tom nevěděl, kdoví, zda by si padli do oka). Fousek V. přivezl jako dar myšákovi markraběti Šedichloupkovi a myšce Adlétě královský pergamen a psací potřeby, a od té doby začala Adléta psát na pergamen kroniku

našeho rodu. Kromě toho měla s Šedichloupkem spoustu dětí, které v psaní pokračovaly. Bydlení v kostele jim nestačilo, brzy znaly také každý kout kláštera. Někteří dávali přednost klášterní kuchyni, jiní knihovně, z těch potom byli kronikáři.

Po Adlétě začala psát její dcera, myška Zdiška, protože byla nejsečtější. Jejím největším zážitkem byla návštěva krásně oblečeného pána, ostatní lidé mu říkali markrabě Jošt a ukazovali mu kostel.

Vánoce 2002 a Nový rok 2003

v kostele sv. Tomáše v Brně

• **Příležitost ke svátosti smíření** bude v pátek 20. 12., v sobotu 21. 12. a v pondělí 23. 12. 2002 vždy od 15.00 hodin odpoledne až do konce večerní bohoslužby. Na Štědrý den se již zpovídat nebude, nechte si tedy předvánoční zpověď až na poslední chvíli!

• **Společné udělování svátosti nemocných** bude v pátek 20. 12. 2002 při večerní mši svaté v 17.30 hodin. Není třeba se hlásit předem.

POŘAD BOHOSLUŽEB

24. 12. 2002

– Štědrý den:

- ◇ ranní mše sv. jako obvykle v 6.30 a 7.30 hodin

- ◇ odpoledne v 16.00 hodin vánoční mše pro děti
- ◇ půlnoční mše ve 24.00 se zpěvem chrámového sboru (Jakub Jan Ryba: Česká mše vánoční)

25. 12. 2002

– Hod Boží vánoční:

- ◇ bohoslužby v 6.00, 7.45 (latinská), 9.00 se zpěvem chrámového sboru (Dominik Josef Škroup: Missa in C), 11.00 a 19.30 hodin
- ◇ odpoledně od 14 do 18 hodin bude otevřen kostel k návštěvě jesliček

26. 12. 2002

– svátek sv. Štěpána, mučedníka:

- ◇ bohoslužby v 6.00, 7.45 (latinská), 9.00, 11.00 a 19.30 hodin

29. 12. 2002

– svátek Svaté rodiny:

- ◇ bohoslužby v 6.00, 7.45 (latinská), 9.00, 11.00 a 19.30 hodin
- ◇ při mši svaté v 9.00 se koná tradiční obnova manželských slibů

31. 12. 2002

– poslední den občanského roku:

- ◇ bohoslužby jako ve všední den v 6.30, 7.30 a večer v 17.30 hodin

1. 1. 2003

– slavnost Matky Boží Panny Marie, Nový rok:

- ◇ bohoslužby v 6.00, 7.45 (latinská), 9.00, 11.00 a 19.30 hodin